

## ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΟΥΣ ΖΩΗ

## ΠΩΣ ΝΑ ΕΛΚΥΕΤΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΣΑΣ

**(Χρήσιμες έδηγίες της διασήμου ήθοποιού του κινηματογράφου ΤΖΟΑΝ ΚΡΑΥΓΦΩΡΝΤ πρός όλες τις παντρεμένες γυναίκες).**

ΙΑ ἀπὸ τίς κωνιώθεος αἵτις γιὰ τίς δόπιες ὑπάρχονταν τόσα δημιουργιῶν μάκρων συνά. Ὡλοὶ τὸν κόσμον εἶναι ή έξι—ή περισσότερος ἀπὸ τὴν γνῶντας δὲν μπόρεσαν νὰ καταλάβουν ὅτι ἀπὸ τῇ στιγμῇ ἀρχιδύος ποιν πατρέπητανα, ἀρρώστης γ' αὐτὲς ὁ πόδις διπλούσος ωύσε των: να προσταθήσονταν δηλαδή νὰ διατηρήσουν τὴν ἀγάπη τοῦ συζύγου τους. Εἶναι εὐκολότατο νὰ κατατέλει μάκι γνωνάκια ἐνάντια, δεῖν εἶναι δύσκολο καὶ τόσο εἰνδιλοῦ νὰ τὸν κρατήσῃ διασωθεῖντο της. Κ' ἐπειδὴ—ἐπαναλαμβάνω—ή περισσότερος γνωνάκις τὸ νησιώνων περιτοπό νὰ δείξουν ἀπέναντι τῶν συζύγων τωνθή στοργῆ καὶ τὴν ἐφωτιῶντας ἔδειγναν τὸν καιρὸν ποὺ ἡσαν ἀρραβωνιασμένον· ὥ αὐτὸς βλέπουσε πολὺάν μαρδοργίαν νὰ ψυχραίνωνται συμβίσταις τους πολὺάν πλεονεκτούμενοι. ἀπότομα ἀπὸ ἔνα διοίκησενειακή τοπαγωδία...

Νομίζω πώς είμαστε σε θέση να δώσουμε στις γυναῖκες μερικές λεπτομέρειες πώς νύ συγχρατούν πάντοτε θερεμή την άγαπη των συνύγρων τους. Τό διάσιμα αυτό μου το δίνει ή ίδια μου ή ξωνή. Πριν παντερεύτω το γυνό του Ντούγκλας Φαθιμάτανς, ήμουν μια θεότερη λαγούρτρια, πάντοτε ξεμαλιμούνη. "Ολοι οι γυναῖκοι μου με θεωρούσανε εντελώς άσκατάλημη για την οποιογενειακή ξωνή. Και όταν έμαθαν ότι πρόσκειται νά πάφω τον Ντούγκλας Φαθιμάτανς μόνο, προσποιούσθηκαν να βγάλουν τό προγνωστικό πώς ο γάμος μας δεν θα διαφρούσε πάνω μόνο δύο μήνες... Και θιασε, πάνε τρία χρόνια που είμαστε παντρεμένοι νό Ντούγκλας κι' έγινε με την ξεκαλούσθινην μας έμαστε άστρωμένοι σάν την πρώτη μέρα των γάμων μας. Και κάτι περισσότερο μάλιστα. Έγω ή είμαστα πράκτορα μονάχα στο σπίτι του!..."  
\*\*\*

Τὸ πρώτιστο καθῆκον κάθε γυναικας ποὺ θέλει νὰ κρατά τὸν ἄντοι της διαφωτόν γοντεπένου μαζύν της—καὶ πού γυναικα δὲν τὸ θέλει αὐτὸν—είναι νὰ φροντίζῃ νὰ τοὺ μαγεψεῖν συχνά τὰ φαγητά ποὺ τοὺ ἀρέσουν φροντίζοντας συγχρόνων νὰ προτιμᾶ τὰ φαγητά

μετήκαν στ' ἀνάπτορα τῆς Πετρουπόλεως δύο κατοικούσες ή Κοσ-  
νίσκαν καὶ τὰ ρίμαξαν. Ὡς ὑδροφόρη μιταλλαρίνα είδε ν' ἀγορυψώ-  
νεται αὖτις διὰ τὰ κοσμημάτα της  
καὶ τὰς βαρύντας τονταλέτες της.  
Ἡ Ματθίλδη διάτοπο δὲν ἔφερε  
καμμιά λάντιστα καὶ δατήρησε  
ὅς τὸ τέλος τὴν ψυχραμία της.  
Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο κατώθισε νά-  
σσων τη ἵζη της. Ἀργότερα, μά-  
λιστα, κατώθισε νά πετύχῃ ἀπὸ  
τὸν Λενίν νά τῆς ἐπιστραφῇ ἔνα  
μεγάλο μέρος ἀπὸ τὰ κοσμημάτα  
της, μὲ τὴν πρόσφατα δύτι ὡς χο-  
ρεύματα μιτοροῦσε νά διαπεκδάζῃ  
μὲ τὴν τέχνη της τοὺς ἐργάτες.  
Τὸν ίδιο καιρὸ δύως συνεννοεῖτο  
μὲ τὸν πρίγκιπα Ἀνδρέα, ὁ δ-  
πτοῦς είλε καταφέρει νά στείλη  
στὸ θεωτερικὸ διὰ τὰ πλούτη του  
καὶ σέ λιγο ἔφευγε μαζύ του γιὰ  
τὴν Γαλλία, δύο καὶ τὸν παν-  
τρεύντικε...

Αυτή ὁστόσο η μεγάλη περιουσία τοῦ κανωνιγίου ἀνδρός της, καποταπατάληθρες στὸ Παρισιό καὶ στὴν Κυανῆ Ἀκτῆ, δύο τοῦ Μαθιᾶληδὸς ἔχακολουθοῦσε νά ξῆ σὰν αὐτοκράτειρα καὶ νά παιζῃ μιθιστήρια ποσά στὴν ρουλέτα τοῦ Μόντε Κάρολο. Καὶ τὸ μοιράτο τέλος δὲν ἄργησε να φθητῇ. Μιά ήμέρα δὲ Μέγας Δοῦξ Ἄνδρεας καὶ η Κριστίνα συναντήσαντας πάντακτοι! ...

οντούσαν οι επιτελίνων την πατριωτική ωραία.  
Αρχικά λοιπόν νὰ ζεῦν μᾶς φρικτή ζωὴ στεφθείσαν καὶ μαρτυρίας δυντικής καὶ τέλους ἔδω καὶ λίγες ημέρες, ἀπετειράθθειν ν' αὐτοκτονήσουν σ' αὐταν μικρὸν ξενοδοχεῖο τῆς Νίσαιας, δεσμού εἰχαν καταφύγει, μαζὶ μ' ἄλλους φτωχοὺς συνταπτόμεντες τους·

λογίς ουματιφωτες τους...  
Σήμερα, ό Μέγας Δούκ 'Ανδρέας και ή περίφημη Κσεσύνσκα νοσηλεύονται στό νοσοκομείο τάν Ρώσσων προσφύγων της Κυανῆς Ακτῆς.

έκεινα πού αφίνουν τό στομάχι ἐλαφρό. Στομάχι ἐλαφρό θύ πή πνευματισμό. Καὶ πνευματισμός θύ πή ἔλευψις γρονθίς καὶ τρυφερή διάθεσις. Είνε ἀντιπολότητα ἡ σημασία πού ἔχει ἡ κοινωνία στὴν ἄρμονία ἐνός ἀνδρογίνου. 'Ο σύζυγος πού ἔχει διτή πηγαινοντας στὴν περιθώριο της βρήκε τραπέζιον στοπούμενον, περιποιημένον καὶ φαγητό τοῦ γούντου του, δὲν ἀποφασίζει ποτὲ νό στερβιθή αὐτῆς τῆς εὐχαριστήσεως καὶ νά φάε ἔξω, μὲ τους φίλους του. Καὶ ἔχουμε τὸ δυσθερεότες συνέπειας μπροστὲ νά ἔχῃ αὐτὸ τὸ γεγονός. 'Αφ' ἐνός ή σύζυγος, ποὺ τρέψει μονῇ της ἡ ποὺ περιμένει την ἀντρά την νά φάε μαζί, ἐκνευριζεται καὶ δισσασθετεῖ, καὶ ἀφ' ἑτέρου δ σύζυγος διατρέχει τὸν κίνδυνο νά παρασκηθῇ ἀπὸ τὴν παρέα τοι—σταν βρίσκονται πολλοὶ ἄνδρες μαζί, μεταβάλλονται ὅσοι σὲ διαβέλουν!—νά πάντες ὑστεροὶ ἀπὸ τὸ φαῖ σὲ κανένα κέντρο. ἀπὸ κεῖ σὲ κανένα καμπαρέ καὶ... καλά ἔμεράματα!

Πρέπει, λοιπόν, ν' ἀπόδοιτε τερασσία τημασία στὴν ποικίλην  
μας, γιατὶ ἀπὸ αὐτῆν ἔχασταν η σιγηγή μας εἰνυχία. Μὴ σᾶς  
φανεῖ διόλου παράσκεψην ἀν οᾶς πῶ δια κάθε φορά που μοῦ μένει δι-  
ιθέσιον καθὼς ἀπὸ τὴν ἐξαντλητικὴν ἐργασία τῶν στυντού, μελετεῖ  
ἐπιστομένως διαφρόνους οδηγοὺς μαγισσηρῶν. ἀπέντας καὶ μόνη γὰ νά-  
ρω ἢ νὰ συνδύσταις κανέναν φαγητὸν που θύει ἄρρεσε τοῦ ἀντρός μου!

"Άλλος σημαντικός παράγων για τὴν ἑσπεριδίαν τῆς συζητηθήσεως είναι καὶ ἡ εἰπώνων στὸν κύριον σύζυγον μας! Δὲν εἶμεν αὐτὸς τις γνῶμας ἔκεινες ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε θέλουσι, οὔτε γνώμην. Απεναντίας: μοῦ φανταστεῖσθαι διχόν μου προσωπικότητα καὶ ἀρκετά ἔντονη μάλιστα. 'Ωστόσο τὸ θεωρῶ ἀνόντο καὶ... ἀσύμφορο νὰ κάνω επιδειξιν αὐτῆς τῆς προσωπικότητός μου σὲ στιγμές ακατάλληλες.' Οταν, λόγουν χάρων, ἀκόνιον τὸν ἄντρο μου νὰ μοῦ λέπῃ κάπιτο ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὸ παραδεχθῶ καὶ βλέπω συγχρόνως πώς είνει κοινωνέμονς καὶ ἐκνευρομένος, η συμφωνώ μαζί του νὴ κάνων πώς δέν πρόσεξα τί μού είπε. Τί θὰ κερδίσω μὲν τού τοῦ φέρων ἀντίρρηση; Θύ τὸν ἐνευρετικὸν περιστοτέρο, θύ τὸν κοινώσαντα ψυχικά καὶ θύ τὸν κάνω νὰ νοιάσθη ἔνα δυσάρεστο αἴσθημα δυσκοριάζει.

‘Ο ἄντρας είνε ἕνα ξῶο πò ιδιότοπο, πò εἰμετάβολο καὶ πò εὐνερθείστο ἀπò τή γυναικα. Δέχεται περισσότερες ἐντιτάσεις ἀπò αυτήν. Κουράεται περισσότερο ἀπò αυτήν. Καὶ ἔχει εὐθύνες μεγα-



*H. Tógyo Keágyumocny*

Οι δεκαμένοι των ιπποδρόμων σημειώνουσαν από το πίστα. «Οταν ένας δάντρας γυρνά το βράδυ σπίτι, τουκουμένος από την έργοσκη της μήμεσας, και βλέπει τη γυναῖκα του νύ τρέχη νά τού φερούν τις παντούφλες του ή και νά τον βλέψει ένα μαξιλάρι πάσω από το κεφάλι του, στον καναπέ, νοιώθει στήνει καρδιά του μιά τρυφεροή συγκίνησης για την άφοσιωμένη συνήσησα τῆς ζωής του και καταλαβαίνει πώς μονάχα στό σπίτι του θά μπορούσε νά δρῇ αυτήν την εύντυχία...» Όμαδρας αυτός δέν θά ξητήση ποτέ νά ωρή τη χαράν ξέσπασε από το σπίτι του...

Γιά νά πάτηνή θμος μιά γινανάκι αύτό το άποτελεσμα πρέπει — έπαναπάνταν — νά δρισκεωτα σέ διαφανή έγγνοια. «Ωστόσο, δ κόπτος αύτός δέν είνε και τόσο μεγαλώς. «Η ἀνταμοιδή του θμος είνε τεραστία. »Ετοι μόνο γιανάκια έξασφαλλει τὸν ξερωτα τού συζύγου της.